

# Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong  
Of the Quorum of the Twelve Apostles

## Iankaikkisuuden suuret lahjat: Jeesuksen Kristuksen sovitus, ylösnousemus ja palautus

Vanhin Gerrit W. Gong  
kahdentoista apostolin koorumista

April 2025 general conference

*We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.*

*Me löydämme pääsiäisenä Jeesuksessa Kristuksessa rauhan, muuttumisen ja yhteenkuuluvuuden – sen, mikä on kestävän todellista ja riemukasta, onnellista ja ikuista.*

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

Vuosia sitten varhain aamulla evankeliumiluokassamme opeteltiin ulkoa Raamatun jakeita. Luonnollisesti tunsin vetoa lyhyisiin kohtiin. Niihin sisältyi Joh. 11:35– pyhien kirjoitusten lyhin jae, vain kaksi sanaa – ”Jeesus itki.”

Nykyään mielestäni se, että Jeesus itkee surusta ja ilosta, todistaa ihmeellisestä todellisudesta: jumalallinen Jumalan Poika tuli fyysiseen kuolevaisuuteen ja oppi lihan mukaisesti, kuinka olla aina meidän kanssamme ja siunata meitä.

Kun itkemme surusta tai ilosta, Jeesus Kristus ymmärtää täydellisesti. Hän voi olla läsnä hetkinä, jolloin tarvitsemme eniten iankaikkisuuden suuria lahjoja: Jeesuksen Kristuksen sovitusta, ylösnousemusta, palautusta.

Maria ja Martta itkevät veljeään Lasarusta, joka on kuollut. Myötätunnosta liikuttuneena Jeesus itkee. Hän herättää Lasaruksen eloon.

Jeesus katsoo Jerusalemiä pääsiäistä edeltävänä päivänä. Hän itkee, koska Hän ei kykene koamaan kansaansa, niin kuin kanaamo kokoaa poikasensa. Tänä päivänä Hänen sovituksensa antaa meille toivoa, kun murehdimme sitä, mikä olisi voinut toteutua.

Viinitarhan herra itkee kysyessään palvelijoiltaan, jotka voivat tarkoittaa myös meitä palvelutyöveljinä ja -sisarina: ”Mitä muuta olisin voinut tehdä viinitarhalleni?”

Maria seisoo yksinään hautakammion luona. Jeesus kysyy lempeästi: ”Mitä itket, nainen?” Hän tietää, että ”illalla on vieraana itku mutta aamulla ilo”. Ylösnousemus tuo aamunkoiton kaikille.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He weeps.

"And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

"And when he had done this he wept again."

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. "I would give anything to see her again," he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, "Todos mis hijos están aquí en el templo hoy" — "All my children are here in the temple today." Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, "Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members."

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. "For fifty years," the widow sobbed, "I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark."

Kun Mormonin kirjan seuduilla uskollinen väkijoukko nousee seisomaan Jeesuksen edessä, Hänen ilonsa on täysi. Hän itkee.

"Ja hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan.

Ja kun hän oli tehnyt tämän, hän itki jälleen."

Tätä on pääsiäinen Jeesuksessa Kristuksessa: Hän vastaa sydämemme kaipauksiin ja sielumme kysymyksiin. Hän pyyhkii pois kyynелеemme, paitsi ei ilon kyyneliämme.

Kun kyynелеemme valuvat, me toisinaan pyydämme anteeksi, nolestumme. Mutta tieto siitä, että Jeesus Kristus ymmärtää elämän tuskat ja ilot, voi antaa meille voimaa, joka on suu-rempaa kuin omamme, kun suunnistamme läpi karvaan ja suloisen.

Etelä-Amerikassa isä nyhkyttää. Hänen elämänsä päivänpaiste, hänen pieni tyttärensä, on kuollut. "Antaisin mitä tahansa saadakseni tavata hänet jälleen", hän itkee minua halaten. Minäkin itken.

Pueblan temppelin vihkimistilaisuudessa Meksikossa onnellisuuden kyneleet kastelevat rakkaan sisaren kasvot. Hänen piirteensä säteilevät uskoa ja uhrausta. Hän sanoo: "Todos mis hijos están aquí en el templo hoy" – "Kaikki lapseni ovat täällä temppelissä tänään." Se, että sukupolvet ovat kokoontuneet Herran huoneeseen, tuo ilon ja kiittolisuuden kyyneliä.

Julmassa sisällissodassa perheet ja naapurit ovat tehneet sanoin kuvaamattomia tekoja toisilleen. Katkerat kyneleet antavat vähitellen sijaa toivolle. Pienessä kylässä nainen sanoo äänen väristen: "Naapuri, ennen kuin menen hautaan, haluan sinun tietävän, mistä löydät kadonneet omaisesi."

Säteilevä morsian ja komea sulhanen sinetöidään Herran huoneessa. Morsian on 70-vuotias, samoin sulhanen. Kaunis morsian on kelpollisena odottanut tätä päivää. Hän heilauttaa ujusti morsiuspukuaan näin, sitten noin. Vuodatamme ilon kyyneliä. Jumalan lupaukset täyttyvät. Hänen liittonsa tuovat siunauksia.

Käydessään kotiopetuksella leskeksi jääneen sisaren luona nuori Boyd K. Packer sai lempeän opetuksen. Kun sisarella oli ollut erimielisyyttä aviomiehensä kanssa, hän oli huutanut lopuksi loukkaavan huomautuksen. Samana päivänä yllättävä onnettomuus vei aviomiehen hengen. "Viidenkymmenen vuoden ajan", leski nyhkytti, "olen elänyt helvetissä tietoisena siitä, että viimei-

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

set sanat, jotka hän kuuli huuliltani, olivat tuo pureva, ilkeä huomautus."

Pääsiäinen Jeesuksessa Kristuksessa auttaa meitä korjaamaan, sovittamaan, oikaisemaan suhteitamme verhon kummallakin puolella. Jeesus voi parantaa murheen. Hän voi mahdollistaa anteeksiannon. Hän voi vapauttaa meidät ja muut sellaisesta, mitä me tai he olemme sanoneet tai tehneet ja mikä muutoin sitoo meidät vankeuteen.

Pääsiäinen Jeesuksessa Kristuksessa antaa meidän tuntea Jumalan hyväksymistä. Tämä maailma sanoo meille, että olemme liian pitkiä, liian lyhyitä, liian leveitä, liian kapeita – emme kyllin älykkäitä, kauniita tai hengellisiä. Jeesuksessa Kristuksessa tapahtuvan hengellisen muutoksen kautta me voimme välttyä heikentävältä perfektionismilta.

Pääsiäisen ilon myötä me laulamme: "Kuolon kahleet katkesi, Kristus voiton saavutti." Kristuksen ylösnousemus vapauttaa meidät kuolemasta, ajan tuomista heikkouksista ja fyysisistä puutteista. Jeesuksen Kristuksen sovitus uudistaa meidät myös hengellisesti. Hän vuoti verta jokaisesta huokosesta – ikään kuin itkien verta – antaakseen meille pakotien synnistä ja erossaolosta. Hän yhdistää meidät kokonaisiksi ja pyhiksi toistemme ja Jumalan kanssa. Jeesus Kristus palauttaa yltäkylläisesti kaiken hyvän – ei pelkästään sitä, mitä on ollut, vaan myös sen, mitä voi olla.

Jeesuksen elämä ja valo todistavat Jumalan rakkaudesta kaikkia lapsiaan kohtaan. Koska Jumala, meidän Isämme, rakastaa kaikkia lapsiaan kaikkina aikoina ja kaikissa maissa, me huomaamme monissa perinteissä ja kulttuureissa Hänen rakastavan kutsunsa tulla ja kokea rauhaa ja iloa Hänessä. Olimmepa missä tahansa, milloin tahansa, keitä tahansa, meitä yhdistää jumalallinen identiteetti saman Luojan lapsina. Samanlaisessa hengessä islamin, juutalaisuuden ja kristinuskon seuraajilla on yhteinen uskonnollinen perintö isä Abrahamissa ja liittoyhteys muinaisen Egyptin tapahtumien kautta.

Isä Abraham tuli Egyptiin, ja häntä siunattiin.

Joosef, joka myytiin orjaksi Egyptiin, tiesi, että faraon uni tarkoitti seitsemää yltäkylläisyyden vuotta ja sen jälkeen seitsemää nälänhädän vuotta. Joosef pelasti perheensä ja kansansa. Joosef itki nähdessään Jumalan suuremman suunnitelman, jossa kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka pitävät liittonsa.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity.

Mooses, joka varttui Egyptissä faraon perhe-kunnassa, sai Jumalan lasten kokoamisen avaimet, ja myöhemmin hän palautti ne.

Täyttäen profetian Joosef, Maria ja Kristus-lapsi etsivät turvapaikkaa Egyptistä. Kairossa eräs harras muslimiuskova sanoo kunnioittavasti: "Koraani opettaa, että Joosef, Maria ja Jeesus-lapsi löysivät maastani suojaa ja turvapaikan. Kotimaassamme pienenä lapsena Jeesus söi ruokaamme, otti ensiaskeleensa, lausui ensimmäiset sanansa. Täällä kotimaassamme me uskomme, että puut taipuivat painavina alas kantamaan hedelmää Hänelle ja Hänen perheelleen. Hänen läsnäolonsa maassamme siunasi meidän kansamme ja maatamme."

Jumalan suunnitelma, johon sisältyy moraalinen ja kuolevainen tahdonvapaus, sallii meidän oppia omien kokemustemme kautta. Jotkin elämämme suurimmista opetuksista tulevat sellaisen kautta, mitä emme koskaan valitsisi. Rakkautta osoittaen Jeesus Kristus laskeutui kaiken alapuolelle ja nousi kaiken yläpuolelle. Hän riemuitsee jumalallisista kyvyistämme luovuuteen ja iloon, ystävällisyyteen ilman toivoa palkinnosta, parannukseen johtavaan uskoon ja anteeksiantoon. Ja Hän itkee murheissaan meidän inhimillisen kärsimyksemme, julmuutemme, epäoikeudenmukaisuutemme laajuudesta – jotka ovat usein ihmisen valinnan aikaansaamia – ja samoin taivaat ja taivaan Jumala niiden kanssa.

Jokaisena pääsiäisenä kevätkausi todistaa, että hengellinen järjestys ja lähentyminen kuuluvat kumpikin Jeesuksen Kristuksen kautta tapahtuneen sovituksen, ylösnousemuksen ja palautuksen jumalalliseen malliin. Tämä pyhä ja vertauskuullinen lähentyminen ei tapahdu vahingossa eikä sattumalta. Palmusunnuntai, pääsiäisviikko ja pääsiäinen juhlistavat Kristuksen sovitusta ja ylösnousemusta. Kuten tänään, aina 6. huhtikuuta me muistamme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon perustamista ja järjestämistä. Tämä palautus on syy siihen, miksi me kokoonnumme yleiskonferenssiin joka huhtikuun ensimmäisenä sunnuntaina.

Palautusta tapahtui myös, kun ylösnoussut Jeesus Kristus, Mooses, Elias ja Elia palauttivat pappeuden avaimet ja valtuuden vasta vihityssä Kirtlandin temppelissä pääsiäissunnuntaina vuonna 1836. Siinä tilanteessa tuona päivänä Jeesuksen Kristuksen palautetulle kirkolle annettiin Jumalan valtuus ja siunaukset koota Hänen lapsiaan, valmistaa Hänen lapsiaan palaamaan

Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in

Hänen luokseen ja yhdistää perheitä iankaikkisuudeksi. Palautus tuona päivänä täytti profetian, koska se tapahtui sekä meidän pääsiäisenämme että juutalaisten pääsiäisenä.

Hiljattain kävin pyhissä paikoissa Ohiossa, myös Kirtlandin temppelissä, missä profeetta Joseph ja muut näkivät näyssä Jumalan, meidän Isämme, ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Profeetta Joseph näki, millainen taivas on. Taivaassa Jeesuksen Kristuksen kautta taivaallinen Isä ”pelastaa kaikki hänen kättensä teot” kirkkauden valtakuntaan. Ainoita poikkeuksia ovat ne, jotka tietoisesti ”kieltävät Pojan, sen jälkeen kun Isä on ilmoittanut hänet”.

Kun Jeesuksen palvelutyö kuolevaisuudessa alkoi, Hän julisti tehtäväkseen siunata meitä jokaista kaikella, mitä olemme halukkaita ottamaan vastaan – jokaisena aikana, jokaisessa maassa, kaikissa olosuhteissa. Paastottuaan 40 päivää Jeesus meni synagogaan ja luki: ”Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, [parantamaan ne, joiden mieli on murtunut,] julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen.”

Köyhät, murheen murtamat, vangitut, sokeat, sorretut – se kattaa meidät kaikki.

Jesajan kirja jatkaa messiaanista lupausta toivosta, pelastuksesta, varmuudesta: ”Antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan.”

Niin me huudahdamme: ”Minä riemuitsen Herrasta, minä iloitsen Jumalastani! Hän pukee minun ylleni pelastuksen vaatteet, hän kietoo minut vanhurskauden viittaan.”

Jokaisena pääsiäisenä me juhlimme vertauskuullisena kokonaisuutena iankaikkisuuden suuria lahjoja, jotka olemme saaneet Jeesuksen Kristuksen kautta: Hänen sovitustaan, Hänen (ja lupauksen mukaan myös meidän) kirjaimellista ylösnousemustaan, Hänen myöhempien aikojen kirkkonsa palautusta pappeuden avaimineen ja valtuuksineen siunata kaikkia Jumalan lapsia. Me riemuitsemme pelastuksen vaatteissa ja vanhurskauden viitassa. Huudamme: ”Hoosianna Jumalalle ja Karitsalle!”

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka

him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”

Rukoilen, että me jokainen löydämme Jeesuksessa Kristuksessa sovituksen, ylösnousemuksen ja palautuksen – rauhan, muuttumisen ja yhteenkuuluvuuden – sen, mikä on kestävän todellista ja riemukasta, onnellista ja ikuista. Tätä rukoilen Hänen pyhässä nimessään, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.